

[Dorte Bennedsen]

dem. Men jeg vil gerne høre forklaringen, inden jeg skal handle efter de retningslinjer, som her er fremlagt.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti går ikke generelt ind for tvangstestning. Vi har stillet forslag – sidst omkring voldtægt – hvor vi mener, det kunne være på tale, men ellers mener vi, at man skal undersøges for det i de tilfælde, hvor man af en eller anden grund kommer til lægen eller er bange for at være smittet.

Jeg kunne også vende spørgsmålet om og sige: Hvad vil det skade? Man har sagt en hel masse, og så tør man ikke gøre det. Jeg tror, at det vil være en fordel, at man har en klar fornemmelse af, hvor mange der er og hvor.

Nu skal det ikke være en registrering, hvor man kan gå hen og slå op på enhver person, men selvfølgelig skal det være sådan, at den følger alle andre retningslinjer for det. Det kan så også betyde, at læger, sygeplejersker og lign. har mulighed for at bruge det. Jeg vil gerne være med til at se på det, men jeg vil også gerne spørge, hvad det egentlig kan skade.

Jeg synes ikke, De Radikale kan tillade sig at kalde det hykleri. Jeg sagde, at kampagnerne skulle have en anden formulering. Det gik ikke bare på registrering. Jeg mener, at det er et spørgsmål, om de kampagner, der foregår i dag, er de rigtige eller vi skal have andre. Det kan vi bl.a. også drøfte i udvalget. Jeg føler mig ikke spor hyklerisk, for jeg mener det faktisk og er meget åben over for andre former for kampagner, at man også tager en anden side af det, at man jo også kan være lidt kostbar med sig selv. Jeg mener faktisk, at mange af kampagnerne mere opfordrer til seksuel aktivitet, end de går den modsatte vej; men det er måske også meningen.

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold for, hvad jeg håber bliver den sidste korte bemærkning inden ordføreren for forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg blot sige, at naturligvis skal vi diskutere de kampag-

ner, som Folketinget er med til at bevilge penge til. Vi skal diskutere nye stilarter i kampagnerne, vi skal diskutere måden, vi kommer ud til folk på, og den berøringsflade, vi har til de personer, der skal modtage budskabet. Det synes jeg var en glimrende idé, og det vil vi også gøre fremover, som vi altid har gjort det.

Det, jeg brugte min taletid på at diskutere, var holdningen til registrering. Kampagnerne skal vi fortsætte med, og vi skal lave dem bedre, og vi skal lave dem mere brede, men registrering er noget ganske andet end kampagner.

Køpke Christensen (FP):

Forslaget, vi nu har debatteret her, er, som nogle har været inde på, en genfremsættelse af Fremskridtspartiets forslag.

Den sidste undersøgelse kan jeg ikke lade være med at nævne alligevel. Jeg mener, at vi bør tage hensyn til det, befolkningen siger omkring dette område. Så kan man være bedrevidende som politiker og sige, at vi måske ikke har gjort det godt nok med oplysningskampagner over for vore vælgere osv., men det giver jeg ærlig talt ikke så meget for.

Det er naturligvis en yderst alvorlig sag, vi taler om her, det kan vi nok alle blive enige om – som jeg også sagde tidligere – uanset partifarve. Vi må og skal arbejde for, at vi får så få tilfælde af AIDS og HIV-positive som muligt.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse må det primært være de borgere, der ikke er smittet, som skal beskyttes. Vi ved, at AIDS-sygdommen og dens følgetilstande kan give anledning til de mest forfærdelige sygdomsbilleder. Det er derfor af stor betydning, at læger og andet behandlingspersonale i forvejen er vidende om, at en patient, der er indlagt, er HIV-positiv.

Det, jeg har mærket inden for lægekredse, er, at der faktisk er mange af disse personer, der er positivt stemt over for dette forslag. Fra de læger, jeg har haft forbindelse med, er der ingen tvivl om, at tilkendegivelserne går på, at de er ganske uforstående over for, at et flertal her i Tinget har bestemt, at den nyopdukkede sygdom, der faktisk er en kønssygdom, idet der kun kan smittes ved nær legemlig kontakt eller kontakt med legemsvæsker, ikke bliver betragtet som en sådan.

Jeg kan i den forbindelse ikke undlade at sige, at det, man faktisk har gjort, er, at man forsøger at tage Vorherres rolle, men man har des-